
Document de ședință

B9-0520/2022

21.11.2022

PROPUNERE DE REZOLUȚIE

depusă pe baza declarației Comisiei

în conformitate cu articolul 132 alineatul (2) din Regulamentul de procedură

referitoare la protecția animalelor de fermă și a carnivorelor mari în Europa
(2022/2952(RSP))

Clara Aguilera, César Luena
în numele Grupului S&D

**Rezoluția Parlamentului European referitoare la protecția animalelor de fermă și a
carnivorelor mari în Europa
(2022/2952(RSP))**

Parlamentul European,

- având în vedere rezoluția sa din 28 noiembrie 2019 referitoare la urgența climatică și de mediu¹,
  - având în vedere rezoluția sa din 9 iunie 2021 referitoare la Strategia UE privind biodiversitatea pentru 2030: readucerea naturii în viețile noastre²,
  - având în vedere articolul 132 alineatul (2) din Regulamentul său de procedură,
- A. întrucât Uniunea Europeană adăpostește cinci specii de carnivore mari – ursul brun, lupul, glotonul și două specii de linx, linxul eurasiatic și linxul iberic; întrucât, în decursul istoriei, toate aceste specii au înregistrat scăderi dramatice ale numărului de exemplare și ale ariei de răspândire ca urmare a activității umane; întrucât carnivorele mari sunt animale de pradă și se află în vârful piramidei trofice a ecosistemului; întrucât unele carnivore mari sunt, de asemenea, necrofage (de exemplu, glotonii) și, prin urmare, joacă și un rol sanitar în ecosistem; întrucât, în plus, speciile de carnivore-omnivore mari (de exemplu, urșii bruni) contribuie, prin ciclul lor alimentar, la răspândirea semințelor de plante și fructe, îmbogățind astfel structura și diversitatea vegetației dintr-un anumit ecosistem; întrucât aceste specii oferă servicii ecosistemice esențiale și joacă un rol ecologic esențial, echilibrând funcția generală a ecosistemelor naturale;
- B. întrucât, în ultimele decenii, majoritatea populațiilor de carnivore mari, cum ar fi linxul eurasiatic (*Lynx lynx*), ursul brun (*Ursus arctos*), lupii (*Canis lupus*) și șacalii (*Canis aureus*) au înregistrat o creștere a numărului de exemplare în Europa, revenind în zone din care se considera că dispăruseră anterior; întrucât, în ultimii 10 ani, s-a raportat o creștere cu peste 25 % a ariei de răspândire a lupilor în Europa, conform unei evaluări din 2022 a stadiului de conservare a lupului (*Canis lupus*) în Europa³; întrucât acest lucru arată că investițiile în activitățile de conservare și cooperarea dintre multitudinea de părți interesate diferite, precum și cadrul legislativ instituit prin Directiva UE privind habitatele și Convenția de la Berna dau roade;
- C. întrucât, în pofida redresării multor populații de carnivore mari, acestea continuă să se confrunte cu amenințări semnificative, cum ar fi braconajul și fragmentarea sau degradarea habitatelor; întrucât, potrivit celor mai recente informații științifice disponibile⁴, doar 3 dintre cele 9 populații de lupi din Europa sunt înregistrate la

---

¹ JO C 232, 16.6.2021, p. 2.

² JO C 67, 8.2.2022, p. 25.

³ <https://rm.coe.int/inf45e-2022-wolf-assessment-bern-convention-2791-5979-4182-1-2/1680a7fa47> , p. 2.

⁴ Linnell, J. D. C. și Cretois, B., „The revival of wolves and other large predators and its impact on farmers and their livelihood in rural regions of Europe”, studiu elaborat pentru Comisia pentru agricultură și dezvoltare

categoria „riscuri minime” (conform listei roșii a UICN), numai 3 dintre cele 10 populații de urși bruni sunt încadrate la această categorie și numai 3 dintre cele 11 populații de linx eurasiatic sunt considerate ca prezentând „riscuri minime”; întrucât populațiile de glutoni din Europa sunt în continuare amenințate (vulnerabile), iar linxul iberic este încă în pericol, deși populația sa a ajuns la 1 365 de exemplare în 2021⁵;

- D. întrucât coexistența cu carnivorele mari poate cauza genera situații de conflict cu interesele socioeconomice ale oamenilor; întrucât există soluții pentru prevenirea și atenuarea conflictelor, dar gradul de sensibilizare cu privire la aceste soluții este încă scăzut, iar punerea lor în aplicare a acestora a fost neuniformă; întrucât situațiile de conflict pot îmbrăca forme variate, de la un risc abstract perceput la daune asupra efectivelor de animale și asupra proprietății, precum și, în cazuri rare, la întâlniri apropiate nedorite și la victime umane;
- E. întrucât, potrivit rapoartelor⁶ elaborate, ca urmare a absenței unor zone cu viață sălbatică extinse în Europa, lupii și-au restabilit aproape în întregime populațiile în peisaje puternic modificate de om, unde oamenii cresc animale, vânează ungulate sălbatice și utilizează zonele împădurite și munții pentru turism și recreere;
- F. întrucât conservarea și gestionarea carnivorelor mari ar trebui să se concentreze pe populațiile viabile pe termen lung și pe menținerea unui stadiu corespunzător de conservare pentru populațiile de carnivore mari din Europa; întrucât, în conformitate cu Directiva UE privind habitatele, carnivorele mari ar trebui să aibă un viitor în coexistență cu oamenii și ca parte integrantă a ecosistemelor și a peisajelor din întreaga Europă;
- G. întrucât monitorizarea și gestionarea populațiilor de lupi, urși și șacali este responsabilitatea autorităților naționale și nu se desfășoară la nivel european; întrucât abordările în materie de monitorizare variază foarte mult, ceea ce conduce la o calitate și o cantitate eterogenă a datelor privind nivelurile populației de carnivore mari;
- H. întrucât atacurile lupilor asupra animalelor de fermă sunt principala cauză a intoleranței față de lupi în peisajele dominate de om, în care aceste atacuri duc la pierderi substanțiale de aproximativ 40 000 de exemplare pe an, fiind afectate în special ovinele, renii semidomestici și, la nivel local, câinii⁷; întrucât unele țări sunt afectate în mod disproporționat de acest fenomen, în funcție de condițiile ecologice (prăzi alternative) și socioeconomice locale (metode de creștere a animalelor, măsuri de prevenire, planuri de gestionare, reglementări privind compensațiile aplicate, instituții naționale responsabile), precum și în funcție de dimensiunea ariei lor naționale de distribuție⁸; întrucât animalele domestice, în special cele de pe pășuni și din zonele de păscut deschise, sunt expuse unui risc mai mare de a fi atacate (în funcție de măsurile instituite

---

rurală, Parlamentul European, Departamentul tematic pentru politici structurale și de coeziune, Bruxelles, 2018. [http://www.europarl.europa.eu/RegData/etudes/STUD/2018/617488/IPOL_STU\(2018\)617488_EN.pdf](http://www.europarl.europa.eu/RegData/etudes/STUD/2018/617488/IPOL_STU(2018)617488_EN.pdf)

⁵ https://www.miteco.gob.es/es/biodiversidad/temas/inventarios-nacionales/censodelinceiberico2021_tcm30-541552.pdf

⁶ <https://rm.coe.int/inf45e-2022-wolf-assessment-bern-convention-2791-5979-4182-1-2/1680a7fa47>, p. 2.

⁷ <https://rm.coe.int/inf45e-2022-wolf-assessment-bern-convention-2791-5979-4182-1-2/1680a7fa47>, p. 11.

⁸ <https://rm.coe.int/inf45e-2022-wolf-assessment-bern-convention-2791-5979-4182-1-2/1680a7fa47>, p. 11.

și de eficiența acestora), ca urmare a prezenței tot mai pregnante a carnivorelor mari;

- I. întrucât pășunatul animalelor și sistemele de agricultură pastorală extensivă contribuie la conservarea raselor locale și a biodiversității; întrucât pășunatul, în special în zonele montane, reprezintă un capital ecologic și cultural important;
  - J. întrucât este necesar să existe o coexistență constructivă între carnivorele mari și creșterea animalelor, astfel încât stadiul de conservare a carnivorelor mari să poată continua să evolueze în mod favorabil, oferind în același timp agriculturilor instrumentele și finanțarea suficientă pentru a soluționa și a preveni problema atacurilor asupra animalelor de fermă;
  - K. întrucât trebuie să existe practici eficiente și adecvate de prevenire și atenuare a conflictelor; întrucât toate deciziile de gestionare ar trebui să se bazeze pe date științifice și solide și ar trebui să integreze perspective ecologice, sociale și economice; întrucât vor fi necesare eforturi suplimentare pentru monitorizarea populațiilor de carnivore mari și evaluarea efectelor pozitive și negative ale prezenței carnivorelor mari,
1. salută rezultatele pozitive ale politicilor în materie de biodiversitate în privința refacerii speciilor de carnivore mari în UE; constată că prezența crescută a carnivorelor mari poate avea efecte pozitive asupra funcționării și rezilienței ecosistemelor, asupra conservării biodiversității și a proceselor ecologice, contribuind, printre altele, la reglarea populațiilor de ungulate sălbatice;
  2. ia act de importanța asigurării unei coexistențe echilibrate între oameni și animale, în special în zonele rurale; reamintește că carnivorele mari, în special lupii și urșii, pot avea un impact asupra viabilității agriculturii, în special pe terenurile agricole gestionate extensiv și bogate în biodiversitate; invită, în acest sens, Comisia și statele membre să ia măsuri concrete pentru a asigura această coexistență, astfel încât să nu se compromită dezvoltarea durabilă și dinamismul zonelor rurale și, în special, cu scopul de a proteja practicile agricole tradiționale, cum ar fi păstoritul;
  3. ia act de documentul actualizat de orientare al Comisiei privind protecția strictă a speciilor de animale de interes comunitar în temeiul Directivei privind habitatele, publicat la 12 octombrie 2021⁹; subliniază faptul că Comisiei îi revine responsabilitatea de a-și actualiza orientările, după caz, cu privire la protecția strictă a speciilor de animale de interes comunitar în temeiul Directivei privind habitatele, inclusiv cu privire la interpretarea articolelor 12 și 16 din această directivă;
  4. subliniază necesitatea unei monitorizări periodice a populațiilor de carnivore mari cu scopul de a planifica acțiunile de conservare, de a pune în aplicare sisteme preventive de reducere a conflictelor și de a evalua rezultatele tuturor acțiunilor; remarcă faptul că această monitorizare ar trebui să se bazeze pe o metodologie solidă, să promoveze și să faciliteze participarea diferitelor părți interesate, precum și faptul că rezultatele sale ar trebui comunicate periodic publicului larg și principalelor grupuri de părți interesate;

---

⁹ <https://op.europa.eu/ro/publication-detail/-/publication/a17dbc76-2b51-11ec-bd8e-01aa75ed71a1>

5. îndeamnă, prin urmare, Comisia și statele membre să ofere diferitelor părți interesate, inclusiv actorilor din mediul rural, oportunități de a discuta privind situația carnivorelor mari; îndeamnă Comisia și statele membre să furnizeze informații privind posibilitățile de finanțare a măsurilor preventive împotriva atacurilor asupra efectivelor de animale; invită Comisia să promoveze în continuare un dialog constructiv la nivelul Uniunii între părțile interesate cu privire la coexistența oamenilor, a animalelor de fermă și a carnivorelor mari, spre exemplu prin intermediul Platformei UE privind coexistența oamenilor cu carnivorele mari, și să sprijine dezvoltarea unor abordări coordonate între statele membre;
6. reamintește că derogările ar trebui utilizate numai în conformitate cu Directiva privind habitatele și cu Convenția de la Berna, de la caz la caz, atunci când toate celelalte soluții alternative au eșuat; invită statele membre să se asigure că flexibilitatea pentru controlul populațiilor de carnivore mari, inclusiv al urșilor, este în mod clar separată de activitatea de vânatoare;
7. subliniază că schimbările climatice, crizele economice și creșterea frecvenței atacurilor din partea animalelor de pradă afectează mai grav fermele din zonele montane; atrage atenția, în special, asupra faptului că intensificarea atacurilor lupilor are consecințe mai severe asupra unităților zootehnice din zonele montane; reamintește că exploatațiile din zonele montane sunt de dimensiuni mici și au costuri suplimentare ridicate și că acestea ar trebui protejate și încurajate, deoarece pot contribui la protecția peisajelor montane și a biodiversității în regiunile neospitaliere;
8. regretă faptul că există diferențe între metodele de supraveghere și monitorizare utilizate de statele membre; invită Comisia să se asigure că statele membre utilizează metode de monitorizare adecvate pentru fiecare dintre diferitele specii de carnivore mari; subliniază că acțiunile de monitorizare ar trebui coordonate prin armonizarea metodologiilor, în special în cazul populațiilor transnaționale, pentru a obține cele mai precise date privind populațiile respective din regiunile lor biogeografice de pe teritoriul statelor membre în cauză; invită statele membre să elaboreze rapoarte bienale exhaustive privind punerea în aplicare a articolului 16 din Directiva privind habitatele și să includă în aceste rapoarte toate informațiile relevante, inclusiv cu privire la monitorizarea impactului derogărilor;
9. subliniază faptul că majoritatea populațiilor de carnivore mari din Europa sunt transfrontaliere, ceea ce face necesară o cooperare dincolo de frontierele administrative; invită, prin urmare, statele membre să elaboreze și să actualizeze periodic planuri de acțiune multinaționale cuprinzătoare și, de preferință, cu caracter transfrontalier, a căror elaborare și punere în aplicare ar trebui să presupună participarea diferitelor părți interesate printr-un proces incluziv;
10. invită statele membre să raporteze în mod adecvat cu privire la stadiul de conservare a habitatelor și a speciilor, la măsurile compensatorii luate pentru proiectele care au un impact negativ asupra siturilor Natura 2000 și la derogările pe care le-ar fi putut acorda în cazul măsurilor stricte de protecție; subliniază că este important ca statele membre să colecteze informații și să raporteze, de asemenea, cu privire la daunele provocate de carnivorele mari;

11. invită statele membre să stabilească un cadru juridic și instituțional eficient pentru a sprijini fermierii și crescătorii în efortul de a face posibilă coexistența, prevăzând subvenții pentru măsurile preventive, sprijin consultativ și sisteme de compensare financiară, precum și să documenteze incidentele; invită Comisia și statele membre, în acest sens, să identifice oportunități adecvate de finanțare pe termen lung;
12. invită, de asemenea, statele membre să asigure capacități și resurse suficiente pentru a garanta respectarea dispozițiilor privind protecția speciilor și a urmări în justiție braconajul și otrăvirea;
13. încredințează Președintei sarcina de a transmite prezenta rezoluție Comisiei și Consiliului.